

Sygn. I C 1582/17

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Lidia Kopczyńska

Protokolant: protokolant Milena Kołpak

po rozpoznaniu w dniu 14 lutego 2018 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) z siedzibą w W.

przeciwko A. S.

o zapłatę

orzeka

I. zasądza od pozwanego A. S. na rzecz powoda (...) z siedzibą w W. kwotę 6 199, 36 zł (sześć tysięcy sto dziewięćdziesiąt dziewięć złotych trzydzieści sześć groszy) z odsetkami ustawowymi od 04.09.2017 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie umarza postępowanie w sprawie;

III. zasądza od pozwanego A. S. na rzecz powoda (...) z siedzibą w W. kwotę 2117,00 zł (dwa tysiące dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. wyrokowi w pkt. I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt I C 1582/17

UZASADNIENIE

Powód (...) w W., reprezentowany w toku sprawy przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie radcy prawnego D. B., w pozwie złożonym do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie w dniu 4 września 2017 r. wnosił o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu elektronicznym i zasądzenie na jego rzecz od pozwanego A. S. kwoty 9.155,01 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem zwrotu przedmiotów dwóch umów kredytu, które to pozwany zawarł z (...) Bankiem S.A. z siedzibą w W. Oddział w C. (poprzednik prawny Banku (...) S.A. z siedzibą we W.), które to następnie wierzytelności zostały przelane na mocy cesji na jego rzecz. Ponadto wniósł o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 1.200,00 zł. (pozew – k. 2-5 akt)

W dniu 8 listopada 2017 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie wydał postanowienie w którym stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę Sadowi Rejonowemu w Ciechanowie według właściwości. (postanowienie k. 5v akt)

W piśmie uzupełniającym braki formalne pozwu złożonym do tutejszego Sądu w dniu 21 grudnia 2017 r. (data nadania w placówce pocztowej) pełnomocnik powoda m.in. cofnął pozew w zakresie kwoty 2.955,65 zł oraz podtrzymał powództwo w pozostałym zakresie, jak również zmodyfikował żądanie zwrotu kosztów procesu, wnosząc o przyznanie kosztów zastępstwa procesowego w wysokości dwukrotności norm prawem przypisanych, tj. w wysokości 3.600,00 zł. (pismo – 9-9v akt)

Pozwany A. S. prawidłowo powiadomiony o terminie rozprawy nie stawił się, nie wniósł o rozpoznanie sprawy pod swoją nieobecność i nie składał żadnych wyjaśnień na piśmie. (protokół – k. 73 akt)

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniach - 1 lutego 2006 r. oraz 8 września 2008 r. A. S. zawarł z (...) Bankiem S.A. z siedzibą w W. Oddział w C. umowy kredytu nr (...) i nr (...). Strony uzgodniły, że zapłata należności nastąpi w miesięcznych ratach obejmujących kapitał i odsetki od pozostałej do zapłaty części kapitału. Ponadto A. S. miał zapłacić prowizję za udzielenie kredytów. Oprocentowanie kredytów w całym okresie kredytowania było zmienne, jednak nie większe niż 4-krotność stopy procentowej kredytu lombardowego NBP, zaś wysokość stopy oprocentowania przeterminowanego strony ustaliły na 4-krotność stopy procentowej kredytu lombardowego NBP. Na skutek nieterminowej spłaty zobowiązań umowy zostały wypowiedziane przez kredytodawcę.

dowód: umowy kredytu (k. 63-65akt), aneks (k. 66 akt), wyciąg z ksiąg rachunkowych (k. 12 akt)

Bank (...) S.A. z siedzibą we W., jako następca prawny (...) Banku S.A. z siedzibą w W. przejął wierzytelności na rzecz D. (...) w W., zaś ten na rzecz (...) w W.. O dokonanych cesjach pozwany został zawiadomiony pismem z dnia 27 lipca 2017 r., a następnie wezwany do zapłaty. Na wezwanie do uiszczenia należności pozwany nie udzielił odpowiedzi i nie uiścił należności.

dowód: odpis (...) Banku (...) S.A. z siedzibą we W. (k. 29v-33v), umowa przelewu wierzytelności wraz z załącznikami (k. 19-47 akt), umowa przelewu wierzytelności wraz z załącznikami (k. 48-50v), zawiadomienie o cesjach wierzytelności (k. 67 akt), wezwanie do zapłaty (k. 69-69v akt)

Na kwotę dochodzoną pozwem składają się kwoty:

1) niespłacona należność główna w wysokości 8.266,71 zł, na która to składa się:

- kwota 2.795,84 zł wynikająca z umowy z dnia 1 lutego 2006 r.,

- kwota 5.470,87 zł wynikająca z umowy z dnia 8 września 2008 r.,

2) opłaty, prowizje i koszty w wysokości 5,04 zł, na którą składa się:

- kwota 5,04 zł wynikająca z umowy z dnia 1 lutego 2006 r.,

3) skapitalizowane odsetki umowne w kwocie 213,05 zł naliczane za okres od dnia zawarcia każdej z umów do dnia ich rozwiązania, wg. stopy procentowanej określonej w umowach, na którą to składa się:

- kwota 9,61 zł wynikająca z umowy z dnia 1 lutego 2006 r.,

- kwota 203,44 zł wynikająca z umowy z dnia 8 września 2008 r.,

4) skapitalizowane odsetki karne w kwocie 565,58 zł, obliczone od dnia następnego po dniu rozwiązania umów do dnia rozliczenia portfela nabytych wierzytelności w ramach umowy przelewu wierzytelności, tj. do dnia 19 kwietnia 2017 r., od dnia niespłaconego zobowiązania, wg. stopy procentowej ustalonej w umowach, na którą składa się:

- kwota 145,16 zł wynikająca z umowy z dnia 1 lutego 2006 r.,

- kwota 420,42 zł wynikająca z umowy z dnia 8 września 2008 r.,

5) skapitalizowane odsetki ustawowe za opóźnienie w spełnieniu świadczenia w kwocie 104,63 zł obliczone od dnia następnego po dniu rozliczenia portfela nabytych wierzytelności w ramach umowy przelewu wierzytelności, tj. od dnia 20 kwietnia 2017 r., do dnia poprzedzającego złożenie pozwu, od niespłaconego zobowiązania, na którą składa się:

- kwota 104,63 zł wynikająca z umowy z dnia 8 września 2008 r.,

dowód – pisma (13-14 akt)

Przed rozpoczęciem rozprawy powód cofnął powództwo w zakresie kwoty 2.955,65 zł, która to kwota wynikała z umowy z dnia 1 lutego 2016 r.

dowód: pismo powoda (k. 9-9v akt)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie w/w dokumentów przedłożonych przez strony do akt sprawy. Sąd dał tym dokumentom wiarę w pełni, albowiem strony nie kwestionowały ich autentyczności czy wiarygodności, a Sąd nie znalazł podstaw by to czynić z urzędu. Przedłożone dokumenty rzeczywiście były sporządzone, a w ich treść nie ingerowano, nie były przerabiane. W tej sytuacji Sąd uznał, iż dołączone dokumenty mogą w całości stanowić podstawę do wydania w sprawie rozstrzygnięcia.

Sąd zważył, co następuje:

Pozwanego A. S. i poprzednika prawnego powoda (...) w W. – Bank (...) S.A. z siedzibą we W. (następca prawny (...) Banku S.A. z siedzibą w W.) łączyły dwie umowy kredytu.

Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1876 tj.) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Wobec nie spłacania kredytu zgodnie z warunkami umowy (...) Bank S.A. z siedzibą w W. wypowiedział umowy kredytu, a następnie jego poprzednik prawny – Bank (...) S.A. z siedzibą we W. zawarł z D. (...) w W. umowę cesji wierzytelności, na podstawie której przelał przysługującą wobec pozwanego wierzytelność na rzecz powoda, zaś D. na rzecz powoda (...) w W..

Zgodnie z treścią art. 509 § 1 KC wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (§ 2). O dokonanej cesji pozwany została zawiadomiony pismem z dnia 27 lipca 2017 r.

Powodowa spółka przed rozpoczęciem rozprawy cofnęła powództwo w zakresie kwoty 2.955,65 zł. (pismo k. 9-9v akt). Zgodnie z art. 203 §1 KPC pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku; pozew cofnięty nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wytoczeniem powództwa. Na żądanie pozwanego powód zwraca mu koszty, jeżeli sąd już przedtem nie orzekł prawomocnie o obowiązku ich uiszczenia przez pozwanego (§ 2); w razie cofnięcia pozwu poza rozprawą przewodniczący odwołuje wyznaczoną rozprawę i o cofnięciu zawiadamia pozwanego, który może w terminie dwutygodniowym złożyć sądowi wniosek o przyznanie kosztów. Gdy skuteczność cofnięcia pozwu zależy od zgody pozwanego, niezłożenie przez niego oświadczenia w tym przedmiocie w powyższym terminie uważa się za wyrażenie zgody (§ 3); sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko

wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa (§ 4).

Częściowe cofnięcie pozwu nastąpiło na etapie przez rozpoczęciem rozprawy, tym samym nie wymagane było skierowanie do pozwanego zapytania czy wyraża na tę czynność procesową zgody. Poza tym, w ocenie Sądu, z okoliczności sprawy nie wynika, by częściowe cofnięcie pozwu w niniejszej sprawie było sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzało do obejścia prawa, wobec czego należało uznać, iż powód skutecznie cofnął pozew w zakresie kwoty 2.955,65 zł i w tym zakresie należało umorzyć postępowanie zgodnie z art. 355 KPC w zw. z art. 203 KPC, o czym orzeczono w pkt II sentencji wyroku.

W niniejszej sprawie pozwany mimo prawidłowo powiadomienia o terminie rozprawy nie stawił się na nią, nie wnosił o rozpoznanie sprawy pod swoją nieobecność i nie składał żadnych wyjaśnień na piśmie. Tym samym na mocy treści przepisu art. 339 § 2 KPC Sąd przyjął za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie oraz w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, albowiem nie budzą one uzasadnionych wątpliwości, jak również w ocenie Sądu nie zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Sąd zatem uwzględnił pozostałe żądanie pozwu w całości, o czym orzekł w pkt I sentencji wyroku. O odsetkach orzekł na mocy treści art. 481 § 1 KC brzmiącej - jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

O kosztach procesu orzeczono w pkt III sentencji wyroku na podstawie art. 98 § 1 KPC. Zgodnie z powołanym artykułem strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). W niniejszej sprawie należało uznać za przegrywającego sprawę stronę pozwaną, przez co zasadnym było obciążenie jej kosztami w całości. Na koszty składają się: opłata sądowa od pozwu, którą uiszczył powód w kwocie 300,00 zł, wynagrodzenie radcy prawnego reprezentującego powoda, których wysokość wynika z przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1804 tj.) w kwocie 1.800,00 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł. Sąd przy powyższym rozstrzygnięciu o kosztach procesu, wziął pod uwagę niezbędny nakład pracy pełnomocnika, a także charakter sprawy i wkład pracy zastępcy prawnego w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia wedle § 15 w/w rozporządzenia.

Mając na uwadze istotę i zakres sporu, nie sposób uznać, iż przedmiotowa sprawa należała do kategorii spraw skomplikowanych. Nie przesądza o tym również zgromadzony w toku postępowania materiał dowodowy, nie jest on obszerny i obejmuje jedynie jeden tom akt. W ocenie Sądu sprawa nie wymagała większego niż standardowy nakładu pracy pełnomocnika. Złożył on jedynie pozew do sądu „elektronicznego” oraz na wezwanie tut. Sądu pismo uzupełniające jego braki. W sprawie odbyła się jedynie jedna rozprawa, na którą pełnomocnik powoda nie stawiał się, zaś jeśli chodzi o jego aktywność dowodową to nie odbiegała ona od standardowej. Tym samym Sąd nie znalazł podstaw by przyznać pełnomocnikowi powoda 2-krotności stawki minimalnej, a jedynie samą w sobie wartość minimalną w kwocie 1.800,00 zł. W tym miejscu warto powołać uchwałę z dnia 30 listopada 2011 r. wydaną w sprawie III CZP 69/11 (LEX nr 1027886) – na której treści Sąd rozstrzygający niniejszą sprawę bazował przy ferowaniu rozstrzygnięcia kosztowego – w której Sąd Najwyższy stwierdził, że w razie nieuwzględnienia wniosku o przyznanie kosztów procesu w całości, zbędne jest orzekanie o oddaleniu tego wniosku w pozostałej części.

Natomiast w pkt IV sentencji wyroku na podstawie art. 333 § 1 pkt 3 KPC Sąd rozstrzygnięciu w pkt I nadał rygor natychmiastowej wykonalności.

Z powyższych przyczyn Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

(...)